

moly, viselkedjünk hozzá illően és meg ne feledkezzünk arról a szolidaritásról, mellyel harcba indult véreinknek, az itthon maradt aggódóknak tartozik. Nem akarjuk mi a cigányzenét kiirtani, de valahogy rosszul hangzik és bántja az ember jó érzését ezen a forró napokon. Szordinót kellene tenni a hangszerekre, talán kevésbé kiállani az utcákra. Nem akarunk direktívákat adni, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy a kérdés rendezése fölöttébb bonyodalmas. Végtére is: a cigánynak joga van megélni és fontos, hogy tudjon megélni. De talán olyképp kellene ezt csinálni, hogy a zene ne sértse azt, ami a levegőben izzik most mindenhol: a nagyon érzékeny, hű és fölfelé törő nemzeti érzést és a fájdalmasan zokogó emberi szolidaritást.

— **Jótekonyságot célzó törekvések.** A mai háborus idő csodás összhangot teremtett a magyarság között. Egy test, egy lélek most a magyar és mindenki meghozza a maga áldozatát. Vitéz hadseregünk a harcmezőn teljesíti soha nem hálálható szolgálatát, a társadalom pedig a jótekonyság mezején áldoz szíve szerint, példaadó buzgalommal és kitartással. Mindenki a helyén van most és mindenkinek helyén van a szíve. A tehetősek megosztják filléreiket azokkal, akiknek családfenntartói idegenben vivják az igazak dicsőségteljes, sikerekben gazdag harcát. Egyesületek, magánosok vállalva törekednek segíteni a segélyre szorulókon. Magasztos látvány ez, megindultság nélkül nem lehet nézni, sem rá gondolni. A nagy szépségei mellett azonban meglehet látni egynémely foltot is, amit nem megszólásképpen említnünk fel, hanem csak azért, hátha az illetékesek igyekeznének a jó szándékból eredő foltokat eloszlatni. Az a nézetünk, hogy amit és ahogyan egyesek és egyesületek csinálnak, persze a legjobb szándékkal, sok embert megfoszt a kenyérkeresettől, mert amit az illető kétkézi munkásoknak kellene kellő bérért a mesterségük szerint végezniük, azt a jótekonyság gyakorlásában buzgoló végzik el és ezáltal előállt az a helyzet, hogy teljesen pangásnak indult egyik másik ipari ág. Ezt a helyzetet persze felismerte a Szegedi Feministák Egyesülete, amely arra kéri az áldozatkészségben gazdag s nemeslelkű közönséget, hogy az egyesület által létesített varróműhelyt (Délvidéki Konviktus, Kálvária-utca I. sz.) keressék fel megrendelésükkel, ahol mindennemű fehérnemű készítményt és javítást elvállalnak és teljesítenek a legkielégítőbb módon. A Feministák szegedi egyesületének varróműhelye a közönséghez intézett kérelmével azt célozza, hogy kenyérhez juttathassa azokat, akik kereset nélkül vannak és akiknek hivatászerű kenyérkereseti foglalkozásuk a fehérnemű készítése és hogy azok is kenyérhez juthassanak az egyesület műhelyében végzendő munka révén, akik más keresethez nem juthatnak. Kívánatos volna, hogy az indokolt kérelem a legszélesebb körben meghallgatásra találjon.

— **Meghalt örömeiben.** A Bécsi „Zeit“ jelenti: Néhány nappal ezelőtt temették el Reichenhallban az osztrák muzeum igazgatóját, **Folnezics József** kormánytanácsost. A 64 éves öreg ur érdekes körülmények között halt meg. Augusztus 21-én, amikor megérkezett az első nagy német győzelem híre a franciák fölött, Folnezics kormánytanácsos barátaijal együtt lakomával ünnepelte meg a szövetséges csapatok győzelmét. A lakomán Folnezics lelkes beszédet mondott, a melyet alig fejezett be, mikor holtan esett vissza a székébe.

— **A mezőgazdasági munkabérek.** A földmívelésügyi miniszterium a legutolsó évtized mezőgazdasági munkabéreiből fejlődéséről kimutatásokat készített s azokat most bocsátotta közre. A kimutatások szerint a mezőgazdaságban a férfimapszám 1902-től

Szegedi közuti vaspálya részvénytársaság.

Meghívás.

A szegedi közuti vaspálya részvénytársaság t. részvényesei tisztelettel meghívotnak a **folyó 1914. évi szeptember hó 17-én délelőtt 11 órakor** társaságunk igazgatósági helyiségében (Központi telep) tartandó

rendkívüli közgyűlésére.

Napirend:

Az igazgatóság és felügyelő-bizottság kiegészítése.

Szavazati jog gyakorlása tekintetében a részvények legkésőbb folyó évi szeptember hó 16-áig Szegeden a társulat pénztáránál térítvény mellett leteendő.

Szegeden, 1914 évi szeptember hó 10-én.

Az igazgatóság.

Jegyzet. Az alapszabályok 9. §-a így hangzik: 9. §. Minden 20 darab részvény birtoka egy-egy szavazatra jogosít; de a részvények e végből az egybehívtási hirdetményben kijelölt helyeken és időben leteendők s a letéti jegy a közgyűlésen felmutatandó. Az alapszabályok 10. §-a így hangzik: 10. §. A szavazati jog személyesen, vagy meghatalmazott által gyakorolható.

== SZABOTT ÁRAK! ==

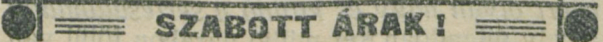
VERSENYÁRUHÁZ
Ref. rímátus palota — Gőzfürdővel szemben.

Alkalmi vételek!

Vászon blousok	K	1.50
Hímzett női ingek	"	1.96
Cloth női kötények	"	1.96
Mosó pongyolák	"	3.50
Női fodros nadrágok	"	1.96
Női cloth alsók	"	1.96

**ETTAMINOK, SZÁDÁK, CREPEK,
KARTONOK, VÁSZNAK, NŐI SZÖVETEK
HIMZÉSEK, KEZTYÜK, HARISNYÁK
ÉS SOK EZER MÁS CZIKKEK**

**bámulatos olcsó árban
lesznek elárusítva.**

== SZABOTT ÁRAK! ==

— Berlinben képesített —

nyelvtanár nő

német oktatást nyújt nyelvtanból, irodalomból, művészettörténelemből. — Rosenfeld Margit Petőfi Sándor-sugarút 25.

1913-ig 128 filléres napiatlagra 221 fillérré, a női napszám 150 fillérről 158 fillérré, a gyermeknapszám 102 fillérről 108 fillérré emelkedett. Országreszenként nagyon különböző a mezőgazdasági munkások keresete. Bácsbodrog megyében a férfi napszám 1911-ben 701 korona volt egy évi összkeresetben, 1913-ban 677 koronára csökkent, de már Pestmegyében 595 koronáról 633 koronára növekedett. A Dunántul, Zalamegyében 420 koronáról 480 koronára, Csanádban 690 koronáról 723 koronára, Alsófehérben 368 koronáról 385 koronára emelkedett az évi átlagos napszámkereset.

— **Németország a lakosság élelmezésért.** Berlinből írják, hogy egész Németország területén a hatóságok nagyszabású intézkedéseket tettek a népesség széles rétegeinek élelmezése érdekében. Így **Glogan**, sziléziai város tanácsa 400.000 márkát szavazott meg legutóbb élelmiszerek vásárlására, elsősorban lisztvásárlásra. A háboru tartamára a város egy malmot bérelt, ahol lisztet őrl, azután kenyereket süttet és nagy részét szétosztja a szegények között. **Düsseldorf** város eddig 250 ezer métermásza kenyeret osztott így ki. **Passauban** hetenként száz zsák lisztet osztanak szét a szegények között. A legtöbb városban **a hatóság állapítja meg az árakat.**

— **Albánia új fejedelme.** **Burhan Eddin** effendi, **Abdul Hamid** fia, aki a legújabb jelentések szerint Albánia fejedelme lesz, 1885. december 19-én született, egyik fia a detronizált Abdul Hamid szultánnak és unokaöccse **Mohamed** szultánnak. A herceg, aki a török hadseregben hadnagyi rangot visel, élénk részt vett az albániai harcokban. Az új fejedelem kedvence volt atyjának és rendkívül gondos nevelésben részesült. Különösen a zenében képzett és mikor valami előkelő idegen jelent meg a Jildisz-kioszkban atyja uralkodása alatt a szultán állandóan büszkélkedett vele. Mikor Vilmos császár látogatást tett Konstantinápolyban, előtte is játszott hegedűn az ifjú herceg.

— **Ahol agyonetetik a katonákat.** **Makó**ról jelentik: Érdekes intézkedést tett **Markovics** Manó dr. főispán, a Vöröskereszt ot-tani elnöke. A makói közkórházban számos harctéri sebesültet helyeztek el (Szegedről vitték át őket, mind könnyebben sérült), a kiknek látogatására napról-napra valóságos embertömegek lepték el a kórház épületét. A látogatók mindannyiszor rengeteg étellel-ítallal kínálgatták a betegeket, akik azután annyit ettek össze, hogy folyvást gyomor-fájdalmaik voltak. A főispán most elrendelte, hogy étel- és italneműeket ezután csakis a kórházi főorvos utján lehet a betegekhez juttatni, nehogy agyonetessék őket.

— **A mitrovicai sebesülteink a szerbekről.** A Szegedre hozott és Mitrovica körül megsebesült magyar katonák többek közt a következő dolgokat beszélték el:

— Érdekes dolog, hogy a szerbek vadonatúj orosz fegyverekkel vannak ellátva. A gyalogság löni nem tud. Ellenben a tüzérségük elsőrendű. Az elfogott tiszték intelligens emberek, egytől-egyig folyékonyan beszélnek németül. Tisztjeink közül többen kérdést intéztek az elfogott szerb tisztekhez, hogy miért törtek be hozzánk. A tiszték egész nyiltan elmondották, hogy azért, mert azt gondolták, hogy itt is úgy fog kedvezni nekik a szerencse, mint ahogy a bulgáriai és a törökországi betörésnél kedvezett. A tiszték elég jól érzik magukat, ellenben a táborno-ok levertek és szomorúak. Katonáink közül az egyik tizedes elmondotta, hogy amidőn a szerbek futásnak eredtek, egy árokban meglapulva egy szerb őrnagyot vett észre. Feléje ugrott, mire az őrnagy revolverével rálőtt. A lövés nem talált. Erre ő hirtelen fegyvere tusával fejbe-vágta az őrnagyot, aki azonnal meghalt.

— Emlékiül, — mondotta a hős katona, — elhoztam aranybojtos vállszalagját, amelyen ezredének a száma és az őrnagy neve